

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 56.

22de. Møde.

Mandagen den 4de Marts.

(Fortf.)

Den seneste af Lectorerne ved Veterinærskolen afgivne Betænkning i denne Sag er af 26de f. M. og gaaer ud paa, at de ikke kunne tilraade nogen Forandring med Hensyn til de heri Landet mod den omhandlede Sygdom trufne Forholdsregler, forinden sikker Kundskab haves om, at Sygdommen ikke er forekommen nogetsteds i Sverrig, idetmindste i Løbet af et halvt Aar, samt om, at de derseeds givne Bestemmelser ere betryggende med Hensyn til Sygdommens vedvarende Standsning. Fremdeles gaaer Betænkningen ud paa, at det ikke tør betvivles, at Sygdommen forekom i Sverrig for omtrent et Aar Maaneder siden, saa at i allergunstigste Tilfælde Forandring i Forbudet altsaa først vil kunne paa tænkes i Løbet af den tilkommende Sommer.

I Henhold hertil anseer Regjeringen det rettest, at Forbudet vedbliver indtil videre, dog at Finansministeriet bemyndiges til at have det, naar Omstændighederne ikke længere gjøre det fornødent.

Ordføreren, Unsgaard, oplæste derefter den af Udvalget (C. Neergaard, Unsgaard og Kirch) over dette Udkast saavel som over den i Forbindelse dermed staaende Meddelelse fra Indenrigsministeriet afgivne Betænkning, der er saalydende:

Følge det ærede Things Beslutning paa ligger det os Undertegnede at afgive Betænkning deels over et Thinget forelagt

Udkast til en Lov om midlertidigt Forbud mod Indførsel af Hornqvæg m. m. fra Sverrig,

deels med Hensyn til en dermed i Forbindelse staaende

Meddelelse fra Indenrigsministeren om de

ved Kundgjørelse af 14de Mai f. A. atter ophævede Bestemmelser i de provisoriske Kundgjørelser af 4de Januar og 2den Februar f. A. i Anledning af den i Frederiksborg Amt dengang udbrudte ondartede Lungesyge blandt Dvæget.

Den sidstnævnte af disse provisoriske Kundgjørelser angik Bestemmelsen af Erstatning til dem, hvis Dvæg maatte blive nedslaaet for at forhindre Udbredelsen af den ovennævnte Sygdom. Den anden paabød under Mulet uopholdelig Anmeldelse, saafremt der hos Creature maatte ytre sig vedvarende Hoste. Begge Kundgjørelserne angik nærmest Frederiksborg Amt, hvor hiin Sygdom var udbrudt, men, ligesom den sidstnævnte udtrykkelig bemyndigede Indenrigsministeren til, naar han fandt Saadant fornødent, efter foregaaende behørig Besejndtgjørelse, at udvide Bestemmelserne til ogsaa at gjælde udenfor bemeldte Amt, saaledes synes den førstnævnte Kundgjørelse ogsaa ligesom at kunne gives Anvendelse paa foresaldende Tilfælde udenfor Amtet. Det vides imidlertid ikke, at en sliq Anvendelse af nogen af de her omhandlede Forrifter har været nødvendig paa noget andet Sted i Riget. Samtlige Bestemmelser fandtes derimod at kunne hæves fra den 15de Mai f. A. at regne, hvorom en Kundgjørelse fra Indenrigsministeriet udkom den 14de i samme Maaned.

Mod de her nævnte Foranstaltninger, hvis Nødvendighed maa antages tilstrækkeligen godtgjort, hvilke ikke findes at være udstrakte videre, end høist fornødent, og som hævedes, saasnart de, efter de indhentede Oplysninger, kunde sættes ud af Kraft, veed Udvalget Intet at erindre.

Allerede tidligere, end hine Foranstaltninger foledes, var det, i Anledning af at en lignende Sygdom herskede paa enkelte Steder i Skaane, blevet under 17de October 1848 gjennem det daværende Handelsministerium til